

نامه‌یکی به پهله بوکاک هوشیار زیباری به ریز
چاو دیرکله بالویزخانه‌ی عیراق‌له واشنگتن
سلاونکی گرم

دوای نازاد کردنی عیراق نیمه کورد خوشحال بون که به ریزت نم پوسته گرفته دهست
گه شین بون به وهی که تو گرانکاری گهوره نه کهیت له بالویزخانه کان وه وامان ههست
کرد که به ریزت بمرگیکی تازه نه کهیت به بالویزخانه کان ادیاره هیندیک کراوه به لام من
وه کوچاوند کله نزیکه وه نه مه ویت بیت بلیم که بالویزخانه عیراق له واشنون
هر کونه به عسیه کانی کونن پیچگه له (کومه لیک کارمندی کورد که نونهی ریزو سوپاسن به
راستی نهوان به غم هه مووها ولاته کن بن جیاوازی) با یمه وه سهربابه نه که یه کیک له به عی
کونانه که ناوی سه عید جهنای به هه رووه کو خوت ناگا داری تائیشتا بالویزتان نی به له
نه مریکا وه سه عید جهنای هه لسورنجه ری بالویزخانه که یه معاوه به که هه ول نه دات
کورده کان ده رکات هه روزه و پیانویان بی نه گریت من نه و به ریزه چاک نه ناسم وه کو
هیندیک زانی ارم دهست که وتوه که ها وه لی کونی عوده هی بوه له کونداله فه رنسا بوه هیندیک
کیشهی هه بوه له گهل عوده بیداله به رنه و گواستویانه توه بو نه مریکا که سیکی زور هیچه نویه ری
مه شحان جبوری به له واشنون له زمانه سفره هیچ نینگلیزی نازانی که سیکی شیاونی به بو
نه شوینه نه گرفربانه که ویت کورده کان هه مووده رنه کات له شوینی نهوان خزم برا ده ری
خوی دانه نیت جا هیوادارم بتوانی به زوتربن کات چاره سه ری نه کیشه به بکهیت له گهل رینزم بو
به ریزت.